

Miquel Antoja Sabín

Va estudiar fins a primer de batxillerat a Badalona i avui, amb 34 anys, és un dels cuiners revelació a Catalunya. Després de treballar amb Ramon Freixa o Carme Rusalleda, ara gestiona el seu propi negoci.

Des de febrer de 2017 es dedica a l'assessorament de restaurants, ofereix serveis de càtering i *showcookings*, a més de col·laborar amb grans marques.

Creu que la seva curiositat per la cuina prové de la bona mà de les seves àvies i la seva mare. Tot i això, Miquel Antoja no es va plantejar dedicar-s'hi professionalment fins que, als 20 anys, un company i amic de classe de l'escola el va animar a iniciar amb ell els estudis d'hostaleria a Sant Pol de Mar. Allà va descobrir que la seva vocació estava lligada al món del fogons. Des de llavors no ha parat de formar-se (curs d'Hostaleria i Postgrau en Pastisseria de restaurants) i ha estat una peça clau dels equips d'alguns dels xefs més prestigiosos de la cuina catalana, com Ramon Freixa (dues estrelles Michelin) o Carme Rusalleda (set estrelles Michelin).

"La cuina és molt més dura i sacrificada del que veiem a la televisió. Però, si hi ha passió, pots arribar allà on et proposis"

El primer record que li ve al cap en parlar de Garbí?

Quan recordo l'escola sento felicitat perquè m'ho vaig passar molt bé. La meua classe no tenia bona fama perquè érem una mica enredaires, però els records són molt bons.

Algun racó especial?

Els jardins eren el nostre lloc d'esbarjo i és d'on guardo

millors records: els plataners, on jugàvem al túnel del terror; el pinar, on ens amagàvem; i, és clar, la màgia del bosc. També era el lloc on fèiem esport.

I algun professor que recordi especialment...

La Lali, el Tati i l'Eulogi. Van ser els més propers.

Quin era el seu plat preferit del menjador?

Recordo plats com l'escudella o les mandonguilles.

Manté la relació amb els companys de classe?

Amb gairebé tots i no només a nivell personal. Conservo moltíssimes amistats i sovint he confiat en ells per temes laborals: són grans professionals. També he tornat a l'escola per participar en les dues últimes Jornades d'Emprenedors. És una bona iniciativa per tenir contacte directe amb els alumnes, oferir el meu testimoni i aconsellar-los perquè aprofitin al màxim aquesta etapa de la seva formació.

Quan va descobrir la seva passió per la cuina?

Precisament m'hi va animar un company de classe... Als 20 anys jo era una mica bala perduda i un amic de l'escola, en Jordi Cardús, em va convèncer d'estudiar cuina. Ell havia de treballar al restaurant dels seus pares i s'havia apuntat a l'escola de Sant Pol. Em va fer veure que, no només m'agradava el bon menjar, sinó que la cuina m'emocionava.

Avui els xefs són estrelles i la cuina professional està de moda. Què diria a aquells que pensin de ser cuiners?

La cuina és molt més dura del que veiem a la televisió. Els aconsellaria que es preparin bé... El camí implica sacrifici, molta dedicació i disgustos. No és gens fàcil treballar quan els altres gaudeixen. Però, si hi ha passió, pots arribar allà on et proposis.

